

Caracterizarea personajelor Veta si Zita din opera O noapte furtunoasa scrisa de I. L. Caragiale-a doua parte

Atentia Vetei este indreptata doar spre Chiriac, scopul fiind recuperarea increderii amantului. Cand Jupun Dumitrache, Ipingescu si Chiriac pornesc in urmarirea "bagabondului", femeia se adreseaza teighetarului, aratandu-i grija: "Sunteti nebuni? Vreti sa se rupa schelele cu voi? Chiriac, nu stii ca schelele sunt parasite de trei saptamani? Vrei sa te prapadesti?"

O pune in garda pe Zita de primejdia in care se afla "monserul ei" si aminteste tot de Chiriac: "Zito, Zito, tu mi le faci pe toate, tu m-ai adus la "Iunion", tu ai dat nas amploaiatului sa se tina dupa noi, de mi-am gasit beleaua cu Chiriac". Deci razbunarea nu vine de la sotul inselat, ci de la amant: "...e primejdie! Dumnealui e grozav, Chiriac e nebun!"

In finalul piesei, autorul noteaza: "Rica e cu Zita, Chiriac cu Veta, Jupun Dumitrache suie cu Ipingescu". Personajele apar fixate ca intr-un tablou de gen. Veta, consoarta lui Jupun Dumitrache, a ramas la stadiul initial ca si sotul ei. E multumita de viata tihnita, isi traieste iubirea alaturi de Chiriac intr-o relatie cvasi-matrimoniala, fara a se sinchisi de sotul linistit ca "onoarea de familist" ii este pazita. Fara veleitati mondene, nu intelege "comediile" de ia "Iunion". Limbajul colorat al lui Rica Venturiano nu o impresioneaza, din contra, declaratiile junelui o fac sa rada. In ceea ce priveste numele, Veta "se potriveste cu o matroana" iar Zita "cu o femeiusca sprintara" (G. Ibraileanu).

Spre deosebire de sora ei, Zita face parte dintr-o alta generatie de mahalagioaice. Jupun Dumitrache, cumnatul ei, o caracterizeaza: "Fata frumoasa, modista si invatata si trei ani la pasion". Mai evoluata, consumatoare de romane duioase, precum Dramele Parisului, "cate au iesit pana acum, le-am citit de trei ori", dupa propria marturisire, are alte idealuri. Aspira la o viata mondena, ii plac gradinile de vara, se entuziasmeaza de limbajul lui Rica. Ea insasi utilizeaza un vocabular diferit de-al Vetei. Povestind sorei sale despre intalnirea cu fostul sot, Ghita Tircadau, Zita se autocaracterizeaza: "...sunt libera, traiesc cum imi place, cine ce are cu mine! acu mi-e timpul, juna sunt, de nimeni nu depand" sau "eu sunt o persoana delicata". In momentele de enervare renunta la vocabularul "distins" alunecand spre mahalagism: "Mitocane, pastramagiule", "Fir-ar a dracului de viata s-afurisita! ca m-a facut mama fara noroc!" Detesta clasa negustorilor identificati cu mitocanii. Criteriile dupa care frecventeaza "Unionul" sunt altele decat ale Vetei: "Ce pentru comediile ale mergem noi? Mergem sa mai vedem si noi lumea. Ce, adica toti cati merg acolo inteleg ceva, gandesti? Merg numai asa de un caprit, de un pamplezir; de ce sa nu mergem si noi?"

"Asemanarea si filiatia dintre Zita, Veta si Zoe (O scrisoare pierduta [n.n.]), trei fete ale "eternului feminin" vulgar, romantios, cu un limbaj, cu gusturi, cu vointe precizate, exprima trei mentalitati surprinse in nuanta lor speciala" (Pompiliu Constantinescu).